

FULG

STOMFF ANDREI AUREL

F U L G

Carne din carnea mea aş vrea să smulg,
Să fiu ușor ca umbra unui fulg.
Încet să cad pe pleoapa ochiului tău drept.
Acolo veșnicia s-o aștept
Să te aducă iarăși lângă mine.
Dar ce folos când plin sunt de ruine
Ale secundelor ce-n urmă s-au pierdut.
Cu pașii grei mă-ndrept spre patul - lut
Din care nimeni nu se mai ridică.
Mă doare noaptea și mi-e tare frică
Să nu fi fost un vis întreaga viață.
Am fost cu tine în vreo dimineață
Când soarele ți-a sărutat privirea?
Sau mi-am clădit în minte amintirea
Ca să mă bucur fără încetare?

Cocorii fug la mare depărtare
Dar se întorc cu altă primăvară!
Doar toamna mea e deprimant de ternă
Căci strâng în brațe cea de-a două pernă
Și iarna-mi șuieră din vintre către frunte.
Vreau să mă-ntorc dar nu există punte
Decât spre vest, spre minus infinit.
Mi-e dor nespus de ceea ce-am trăit,
Mi-e dor de ce ar fi putut să fie.
Încă te simt în mine, simfonie
În fa diez, cu tonuri conturate
De ochii tăi, de gura ta, de tine.
A fost cândva! A fost atât de bine!
Gânduri din mintea mea aş vrea să smulg!
Să fiu ușor ca apa dintr-un fulg
Plutind ușor între pământ și cer.
Un fulg la fel ca mine, efemer,
Dar plin de amintiri mângâietoare.
Topește-mă acum mărite soare!